

ΣΥΜΦΩΝΗΤΙΚΟ ΤΩΝ ΚΟΙΝΟΤΗΤΩΝ ΤΗΣ ΙΚΑΡΙΑΣ ΓΙΑ ΤΗΝ ΑΠΟ ΚΟΙΝΟΥ ΕΚΜΕΤΑΛΛΕΥΣΗ
ΤΩΝ ΜΕΤΑΛΛΕΙΩΝ ΤΗΣ ΠΕΡΙΟΧΗΣ

1873, 24 Σεπτεμβρίου

«Συμφωνητικόν

Σήμερον η Κοινότης της Νήσου Ικαρίας των τριών τμημάτων, Φαναρίου, Μεσαρίας και Περαιμερίας, οικιοθελώς και απαραβιάστως συμφωνίσαμεν ως εξής.

α: διά τα μεταλλεία τα οποία ευρέθησαν εις την περιφέρειαν του τμήματος Φαναρίου ή του λοιπού θέλουν ευρεθούν, διά τα οποία συνεφωνίσαμεν οι ιδιοκτήται των Μεταλλούχων αγρών και οι κάτοικοι Φαναρίου με τον Κύριον Αριστοτέλην Μ. Φοντριέρ διά την από 20 Ιουλίου 1873 ενεστώτος έτους παραδεχόμεθα οι κάτοικοι Φαναρίου το δικαίωμα του κοινού μας το οποίον παραχωρεί ο Κ. Α.Μ. Φοντριέρ, καθώς και εις το σχολείον να διανεμόμεθα με τα τμήματα εις τρία ίσα μερίδια παραδέχονται δε η Μεσαρία και η Περαιμερία την Συμφωνίαν του συμβολαίου μεταξύ του Αριστοτέλη Μ. Φοντριέρ εκτός του δικαίωμα και της Μονής.

β: Όσος εργατικός λαός εξακολουθούν εις την εργασίαν των Μεταλλείων να είναι ισάριθμοι και από τα τρία τμήματα, καθώς και όταν αρχήση η εργασία να έχουν έκαστον τμήμα γραμματικόν και κανταρζή.

γ: οι λογαριασμοί των κανταριών των εξαχθέντων Μεταλλείων θα είναι υπ' όψιν όλλης της Νήσου.

δ: εις όποιον μέρος ήθελε ανακληρηθή Μεταλλείον άλλη η Νήσος να έχει το δικαίωμα το τοπικόν καθώς και το σχολείον.

ε: εάν ήθελε το εν τμήμα να αδική το άλλον τμήμα διά την κοινήν ωφέλειαν θέλει πληρώσει την ζημίαν εις το αδικούμενον τμήμα, όσα απαιτήσει καθώς και τα έξοδα του δικαστηρίου αν ήθελε συμβούν.

Εις ένδειξιν συνετάχθησαν τρία όμοια ίνα ισχύουν εν παντι κριτηρίω ...».

1097

1874-1875. Επιβολή και άρση αφορισμού. Πρέβεζα.

Φ. Βιτάλης, «Αφορισμοῦ ἐπιβολή καὶ λύση ὑπὸ τοῦ Ἄρτης – Πρεβέζης Σεραφεῖμ Α΄», Ἑπειρωτικὸ Ἡμερολόγιον 1988, σ. 174-176.

ΑΦΟΡΙΣΜΟΣ ΓΙΑ ΠΑΡΑΝΟΜΗ ΣΥΜΒΙΩΣΗ ΖΕΥΓΑΡΙΟΥ

1875, 22 Μαρτίου

«Αἰδεσιμώτατοι Ἱερεῖς οἱ ψάλλοντες ἐν ταῖς Ἱεραῖς Ἐκκλησίαις τοῦ καθ' ἡμᾶς Ναχαὲ τῆς Λάμμαρης, τίμιοι Πρόκριτοι καὶ Μουκτάριδες καὶ λοιποὶ εὐλογημένοι Χριστιανοί, τέκνα ἡμῶν ἐν Κυρίῳ ἀγαπητά, χάρις εἴη ὑμῖν ᾗπασι καὶ εἰρήνη παρὰ Θεοῦ.

Ἐπειδὴ ἔφθασεν εἰς τὰς ἀκοὰς ἡμῶν, ὅτι ὁ εἰς τὸ χωρίον Λιμπόχοβον κατοικῶν Σπῦρος ... καταφρονήσας καὶ τὰς ποινὰς ἃς κατ' ἔγκρισιν ἐκκλησιαστικὴν ἔλαβε, καθειρωθεὶς εἰς τὰς φυλακάς οὐ μικρὸν χρονικὸν διάστημα, ἀθετήσας τὰς συμβουλὰς ἐπὶ τέλους τῆς Μητρὸς Ἐκκλησίας καὶ τοὺς θείους καὶ ἱεροὺς Ἐκκλησιαστικοὺς θεσμοὺς εἰς οὐδὲν λογισάμενος καὶ καταπατήσας ἀσυστόλως πάντα θεῖον καὶ ἀνθρώπινον Νόμον συζῇ πάλιν ἀθορόβως

καὶ κτηνωδῶς, ὥς εἰς τέταρτον παράνομον γάμον, μετὰ τῆς φανερᾶς μοιχαλίδος τῆς ἐκ χωρίου Καμαρίνης ὁρμωμένης θυγατρὸς τοῦ ... συμφθειρόμενος μετ' αὐτῆς καὶ συνασελγαίνων πρὸς κοινὸν σκάνδαλον τῶν Χριστιανῶν. Ἐπειδὴ οἱ ἄτακτοι καὶ παράνομοι δέον παιδεύονται εἰς παραδειγματισμὸν καὶ ἐτέρων κακοήθων καὶ φθορέων τῆς κοινωνίας, κατὰ τὸν θεῖον Ἀπόστολον λέγοντα «παιδεύετε τοὺς ἀτάκτους, ἵνα μὴ ὑπεραίρωνται»· καὶ ἔπειδὴ οὗτος ὁ ἀνωτέρω ἀσέμνως καὶ παρανόμως συζῶν μετὰ τῆς ὁμοίας αὐτῷ ἀσέμνου γυναικός, οὐ μόνον σκανδαλίζει τοὺς Χριστιανούς, ἀλλὰ καὶ θεῖον Νόμον καὶ Ἐκκλησίαν καὶ Μητρόπολιν περιφρονεῖ, οὐδὲ τὸν Παντεπόπτην καὶ Νομοδότην Θεὸν φοβεῖται, οὐδὲ τοῖς ὁμοίοις ἀνθρώποις καὶ ἀδελφοῖς Χριστιανοῖς ἐντρέπεται, διὰ τοῦτο ἔγνωμεν, πρὸς διάσωσιν τοῦ Ὁρθοδόξου ἡμῶν Ποιμνίου, ἵνα ἐκτοξεύσωμεν κατ' αὐτῶν τῶν ἀπειθῶν καὶ παρανόμων τὰ τόξα τῶν Ἐκκλησιαστικῶν ποινῶν. Καὶ δὴ ἀμφότεροι οὗτοι ὁ τε Σπῦρος ... καὶ ἡ μοιχαλὶς ..., ὡς ἀθεόφοβοι, παράνομοι καὶ ἀπειθεῖς, ὑπάρχουσιν ἐξωκλησιασμένοι καὶ δεδιωγμένοι τῶν θείων τῆς Ἐκκλησίας περιβόλων, ὡς ψωραλέα πρόβατα, καὶ πάσαις ταῖς Πατρικαῖς καὶ Συνοδικαῖς ἀραῖς ὑπεύθυνοι. Μηδεὶς δὲ Ἱερεὺς τολμήσει ἢ ἀγιάσαι, ἢ εὐλογῆσαι, ἢ θυσιάσαι, ἢ ἀντίδωρον δοῦναι, ἢ τις τῶν Χριστιανῶν συνομιλῆσαι μετ' αὐτῶν, ἢ εἰς τὴν οἰκίαν αὐτῶν ἀπελθεῖν, ἢ συνεργασθῆναι, ἢ συμπροσευχηθῆναι, ἢ συνοδοιπορῆσαι, ἢ συγκαθῆσαι ἢ συναλλαγὰς ποιῆσαι. Ὁ γὰρ συνένοχος αὐτοῖς δείκνυται καὶ συνεργάτης τῆς ἁμαρτίας καὶ ταῖς Ἐκκλησιαστικαῖς ποιναῖς καὶ ἀραῖς ὑπεύθυνος. Ὑμεῖς μὲν οὖν, ὡς Χριστιανοὶ εὐσεβεῖς καὶ τῆς Ἐκκλησίας εὐπειθεῖς, τέτοια ποιήσατε ὡς ὑμῖν ἐντελλόμεθα καὶ μὴ ἄλλως, προσέχοντες καλῶς ἵνα μὴ ἐκ ἀπάτης ἢ δόλου ὑποπέσητε εἰς ἐξουθένωσιν, ὃ μὴ γένοιτο! τῶν ἐκκλησιαστικῶν ποινῶν διατάξον.

Ἡ δὲ τοῦ Θεοῦ χάρις καὶ τὸ ἀπειρὸν ἔλεος εἴη μετὰ πάντων ὑμῶν.

Ἐν μηνί Μαρτίῳ τῇ 22ᾳ 1875,

ἐν Πρεβέζῃ.

Ὁ Ἄρχιεπίσκοπος καὶ Πρεβέζης ΣΕΡΑΦΕΙΜ».

1098

1874-1904. Ἰδιωτικά δικαιοπρακτικά έγγραφα καὶ δικαστικὲς αποφάσεις. Θεολόγος, Κάστρο (Θάσος), Καβάλα, Κομοτηνὴ.

Λ. Κοεμτζόπουλος, «Ἡ ἀπονομή τῆς δικαιοσύνης στὴ Θάσο κατὰ τοὺς χρόνους τῆς ἐξέγερσης τῶν κατοίκων τῆς κατὰ τῆς αἰγυπτιοκρατίας (1894-1905)», *Θασιακά* 9 (1994-1995), σ. 286-288 αρ. 1-2, σ. 289 αρ. 4, σ. 290-293 αρ. 6-8, σ. 294 αρ. 10, σ. 296 αρ. 12, σ. 299 αρ. 14.

1099

1875-1885. Μισθώσεις ἐργασίας. Θάσος.

Σ. Κεκρίδης, «Λαϊκὲς πρωτοβουλίες στὴ Θάσο κατὰ τὸν 19^ο αἰ.», *Θασιακά* 9 (1994-1995), σ. 244-247, αρ. 1-2.

